

Ηθική. Περιοδικό φιλοσοφίας

Αρ. 4 (2007)

Η φιλοσοφία ως μελέτη θανάτου, προσέγγιση με
βάση τον πλατωνικό Φαίδωνα

Γιάννης Παπασημάκης

doi: [10.12681/ethiki.22678](https://doi.org/10.12681/ethiki.22678)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπασημάκης Γ. (2020). Η φιλοσοφία ως μελέτη θανάτου, προσέγγιση με βάση τον πλατωνικό Φαίδωνα. *Ηθική. Περιοδικό φιλοσοφίας*, (4), 61. <https://doi.org/10.12681/ethiki.22678>

τωνικού έρωτος επανεξετάζεται στους κόλπους της σύγχρονης αντίληψης για την ανθρώπινη φυσιολογία –μια αντίληψη που φαίνεται να απέχει από την παραδοσιακή δυσιστική διδασκαλία.

Η φιλοσοφία ως μελέτη θανάτου, προσέγγιση με βάση τον πλατωνικό Φαίδωνα

Γιάννης Παπασημάκης

Η φιλοσοφία είναι μια πνευματική εκγύμναση για την αναζήτηση της αλήθειας· από την αυγή της μέχρι τη σύγχρονη εποχή «διεκδίκησε» πολλές προσεγγίσεις και κατακτήσεις, κερδίζοντας έτσι εξέχουσα θέση στην καρδιά του ανθρώπου αλλά και στον ανθρώπινο πολιτισμό και την παγκόσμια σκέψη. Εκείνο, όμως που απασχόλησε τον άνθρωπο και τη φιλοσοφία από πολύ νωρίς, ιδιαίτερα στη μετασωκρατική περίοδο, ήταν το πεπερασμένο της ανθρώπινης ύπαρξης και η έννοια του θανάτου ως αναπότρεπτο γεγονός αλλά και ως νομοτελειακή εκπλήρωση της διαλεκτικής του σχέσης με τη ζωή.

Ο Πλάτων, σκύβει πάνω στη συγκλονιστικότερη υπαρξιακή αγωνία και με τρόπο εναργή στοχάζεται και ασκείται πάνω στον θάνατο. Καλλιεργώντας τη σκέψη και τη διδασκαλία του Σωκράτη, φτάνει στο συμπέρασμα πως η «μελέτη θανάτου» οδηγεί στην κάθαρση της ψυχής και στην ελευθερία του ανθρώπου. Γίνεται έτσι η κύρια άσκηση, φροντίδα και εντατική ενασχόληση των αληθινών φιλοσόφων (Φαίδων 67 d-e). Όσοι φιλοσοφούν σωστά, ασκούνται πράγματι στο να πεθάνουν κι από όλους τους ανθρώπους φοβούνται λιγότερο το θάνατο. Η φιλοσοφία γίνεται όχι δρόμος για τον θάνατο αλλά δρόμος για τη «ζωή» μέσω του θανάτου· Έτσι αναδεικνύεται σε μελέτη θανάτου.

Πόλεμος και Ισλάμ

Ειρήνη Μπόμπολη

Το θέμα της ανακοίνωσής “Πόλεμος και Ισλάμ” αφορά στην ισλαμική ηθική κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του πολέμου και γενικότερα απέναντι στον πόλεμο. Εστιάζεται σε τέσσερις άξονες:

1. Τι ενδιέφερε τους νομικούς επιστήμονες κάθε φορά περισσότερο, το *jus ad bellum* ή το *jus in bellum*.

2. Η ηθική διαμόρφωση των κανόνων του πολέμου με βάση τις έννοιες του εδάφους (*dar-al-Islam*: εδάφη του Ισλάμ και *dar-al-harb*: εδάφη της σύγκρουσης).

3. Κατά πόσο ο πόλεμος για τους μουσουλμάνους αποτελεί καθήκον.

4. Κατά πόσο ο πόλεμος για το Ισλάμ μπορεί να χαρακτηριστεί θρησκευτικός από την αρχή της εμφάνισής του έως σήμερα.